

Onun xatirəsi əziz tutulur

Cəlilabad rayonunun Göytəpə şəhəri mənə də doğmadır. Qoynunda göz açdığım Masallının Təzə Əlvadı kəndi Göytəpənin yaxınlığında yerləşdiyindən sovet dövründə kəndimizdən bir çox adamlar gedib həmin şəhərin sənaye müəssisəsində — Avtomobil təmiri zavodunda çalışır və alış-verişlərini də orda edərdilər. Hətta Bakı-Astara dəmir yolu xəttinin Masallı stansiyası Göytəpəyə daha yaxın idi, nəinki Masallıya. Ona görə də ayrı-ayrı rayonların tabeliyində olsalar da, hər iki yaşayış məntəqəsinin adamları bir-birini yaxşı tanıyırdı. Göytəpəyə növbəti səfərim vaxtilə Laçın rayon polis taborunun qərargah rəisi olan polis mayoru Akif Abiyev haqqında material toplamaqla bağlı idi...

A. Abiyev 1949-cu il dekabrın 28-də Cəlilabad rayonunun Göytəpə şəhərində anadan olmuşdu. Hələ orta məktəbdə oxuyanda dərslərindən yaxşı qiymətlər almaqla yanaşı, idmana da böyük maraq göstərirdi. Məktəbdə keçirilən müxtəlif yarışlarda yoldaşları həmişə onun komandasında olmaq istəyərdilər. Çünki bildirdilər ki, Akif hardadırsa, qələbə də ordadır. Yuxarı siniflərdə oxuyanda futbol və voleybol yarışlarında nəinki doğma Göytəpənin, hətta rayonun şərəfini qorumaq ona həvalə edilərdi.

Ona görə də müəllimləri gələcəkdə Akifdən çox şey gözləyirdilər. Ağsaqqallar Akifdə olan bütün keyfiyyətlərin ona dayısını, Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsinin polkovniki İsa Qurbanovdan keçdiyini deyirlər. Necə deyərlər, “qoç igid dayısına çəkər”. Təsadüfi deyil ki, müəllimləri—İsgəndər Məmmədov, Bayaz Kərimov, Əliağa Qurbanov, İdris Rzayev, Həsən xan Babayev və başqaları bu gün də Akif Abiyevi gənclərə nümunə göstərirlər.

Akif Abiyev hərbi xidmətdən qayıtdıqdan sonra (1971-ci ildə) Bakı şəhərinin Nəsimi rayonunda DİN-in gecə milisi xidmətində işləyirdi. Xüsusən futbola böyük marağı olan Akif o vaxt Bakı şəhərində Göytəpə (Prişib) gənclərindən ibarət futbol komandası yaratmışdı. Həmin komandanın üzvlərindən olan Rafiq Bağirov öz xatirələrində bildirir ki, Akif Bakı şəhərindəki institut və texnikumlarda oxuyan göytəpəlilərdən ibarət futbol komandasının kapitanı idi. Akif bu yolla gəncləri bir yerə yığır, həmyerliləri arasında dostluq əlaqələrini möhkəmləndirir, həmçinin onların təhsili ilə maraqlanıb istiqamət verirdi.

İş yerini Nəsimi rayonundan Qaradağ rayon polis şöbəsinə dəyişən Akif Abiyev Qarabağ hadisələri başlayandan bir yerdə qərar tuta bilmir, çox narahat görünürdü. Buna görə də o öz ərizəsilə iş yerini dəyişib Qarabağın qaynar nöqtələrindən birinə — Laçın rayon polis şöbəsinə getdi. Bir müddət Aşağı Ciciimli, Yuxarı Ciciimli, Qazıdərəsi kəndində sahə müvəkkili işləyən Akif Abiyev həm yerli camaat, həm də polis yoldaşları arasında böyük hörmət qazandı. Onu tez-tez ya Laçının ermənilərlə sərhəd kəndlərində, ya da Şuşa-Laçın arasında yerləşən Qaladərəsi deyilən ərazidə görmək olardı. Cəbhə bölgəsində vəziyyət get-gedə gərginləşdiyindən rayonun əksər kəndləri boşaldılmış, sərhəd boyunca polis postları qurulmuşdu. Həmin vaxt faktiki olaraq rayonu Laçın polisindən

və könüllülərdən ibarət 500 nəfərlik dəstə müdafiə edirdi. Bu məqsədlə əvvəlcə polis bölüyü, bir müddət sonra isə polis taboru yaradılmışdı. Bu zaman artıq Akif Abiyev taborun qərargah rəisi idi. O, əsasən kəşfiyyat qurupuna rəhbərlik edirdi.

Şuşanın işğalından sonra qara buludlar Laçının başı üzərində dolanırdı. Təəssüf ki, 1992-ci il mayın 18-də Laçın da müəmmal şəkildə ermənilər tərəfindən işğal olundu. 1992-ci ilin sentyabr-oktyabr aylarında Azərbaycan ordusunun apardığı əməliyyatlar Laçının geri qaytarılacağına inamı xeyli artırmışdı. Bu, döyüşçülərimizin Qarabağ müharibəsi ərzində göstərdikləri əsl qəhrəmanlıq nümunəsi idi. Nə həmin vaxta qədər, nə də ondan sonra döyüşçülərimiz qələbəyə bu qədər yaxın olmamışdı. Belə ki, Azərbaycanın hərbi bölmələri rayon mərkəzinin cənub və şimal hissələrinə nəzarəti ələ keçirərək ermənilərin bütün giriş-çixış yollarını bağlaya bilmişdilər. Həmin döyüşlərdə Laçın polis batalyonu əsl fədakarlıq göstərirdi.

İşğaldan az sonra, 1992-ci il mayın 29-da Laçın polisləri Akif Səlimovun rəhbərliyi ilə Murovu aşib Kəlbəcər tərəfdən Laçına doğru hərəkət etdi. Qərargah rəisi Akif Abiyev Qorçu kəndinin yaxınlığında gedən döyüşlərdə yaralandı. O, müalicə olunaraq yenidən döyüşə atıldı. Kəlbəcərdən Laçına doğru irəliləyən polislər kəndləri bir-bir azad edib orada postlar qururdular. Ermənilər isə itki verə-verə geri çəkilirdilər. Akif Abiyevin şücaəti sayəsində sübh tezdən Bülündüzü kəndi istiqamətində gedən döyüşlərdə bir neçə erməni qulduru məhv edildi, qalanları isə xeyli silah-sursatı qoyub qaçdılar. Qənimət kimi əldə edilən UAZ maşını göstərdiyi igidliyə görə A.Abiyevə hədiyyə verildi. Ona və bir neçə döyüşçüyə polis rəisi Akif Səlimovun təqdimatı əsasında DİN tərəfindən təşəkkür elan edildi.

Daha sonra mühüm strateji əhəmiyyət kəsb edən Hocas yüksəkliyi istiqamətində bir neçə gün müşahidələr aparıldı. Kəşfiyyat qruplarının gətirdikləri məlumatlar diqqətlə öyrəniləndikdən sonra bu istiqamətdə hücumla başlandı. Düşmən əlverişli mövqedə olduğundan gərgin döyüşlər gedirdi. Milli qəhrəmanlar — Oqtay Gülləliyev və İsrail Şahverdiyev, habelə Elşad Qarayev, Akif Abiyev və digər igid oğullarımız çiyin-çiyinə döyüşür, düşməne aman vermirdilər. Döyüşün üçüncü günü Akif Abiyev yuxarı ətrafından və başından yaralandı. Bu zaman o, əsl komandir kimi hərəkət edib dedi: “Məni vurdular. Siz möhkəm dayanın”. Güllə yağışı altında onu döyüş xəttindən uzaqlaşdıraraq ilk yardım göstərib vertolyotla Bakıya hospitala yola saldılar. Döyüşü davam etdirən Laçın polisləri Zabux kəndinin yuxarisındankı televiziya stansiyasına qədər irəlilədilər. Ancaq onlara kömək gəlmədi. Ovaxtkı səriştəsiz rəhbərliyin səhvi ucbatından Laçın yenidən əldən çıxdı.

Bundan sonra Laçının polis taboru döyüşü Füzuli istiqamətində davam etdirdi. Həmin vaxt Akif Abiyev müalicə olunub əlillik dərəcəsi almışdı, lakin evdə otura bilməyib Cəlilabad polis şöbəsinə fəliyyə göstərirdi. Yaraları tam sağalmasa da, o, yenə də səngərə can atırdı. Ona görə də məzuniyyətə çıxıb yenidən könüllü surətdə Füzuli istiqamətində gedən döyüşlərə qatıldı.

Cəbhə bölgəsinə ona hədiyyə edilən UAZ-la gələn A.Abiyev döyüşçü dostlarına çoxlu ərzaq gətirmişdi. Onu yenidən sıralarında görəndə dostları “Ağbaş mayor gəldi”, “Ağbaş mayor gəldi”- deyər sevinirdilər. 1994-cü ilin yanvar-fevral aylarında döyüşçülərimiz Füzulinin Bala Bəhmənli, Böyük Bəhmənli, Alayət, Cocuq Mərcanlı kəndlərini azad etdi. Sonra atəşkəs elan olundu və Akif Abiyev dövlət xətti ilə xaricə müalicəyə göndərildi...

Bu müalicədən sonra mayor Akif Abiyev yenə də Cəlilabad polis şöbəsinə fəaliyyətini davam etdirdi. Yaraları tam sağalmasa da, rayonda hərbi vətənpərvərliklə bağlı keçirilən bütün tədbirlərdə iştirak etməyə çalışırdı. İstəyirdi ki, gənclərimizə cəbhə dostlarının həyat yolundan danışsın, onlarda vətənpərvərlik hissini gücləndirsin.

Ölümün gözünə dik baxmağı bacaran, vətən uğrunda şəhid olmağı həyatdan üstün tutan polis taborunun qərargah rəisi “ağbaş mayor” Akif Abiyev bu hadisələrdən 17 il sonra, 2009-cu il yanvarın 28-də Laçın uğrunda gedən döyüşlərdə aldığı kəllə-beyin zədəsi səbəbindən dünyasını dəyişdi. Ömrünün son illərini yataqda keçirən Akif Abiyev hələ sağlığında el arasında şəhid adını almışdı. Onunla fəxr edən Cəlilabad camaatı, göytəpəlilər həmin gün öz igid oğlunu böyük ehtiramla son mənzilə yola saldılar. Dəfn mərasimində, demək olar ki, rayon polis şöbəsinin bütün şəxsi heyəti, Qarabağ döyüşçüləri, mərhumun cəbhə yoldaşları, qohumları, yaxınları, rayon ictimaiyyətinin nümayəndələri iştirak etdirdilər. Onun məzarı başında döyüş yoldaşları, rayonun adlı-sanlı ziyalıları nitq söylədilər. Dəfn mərasiminə vaxtilə Akifin müdafiəsində dayandığı Laçın rayonunun nümayəndələri də gəlmişdilər. Onlar bu igid döyüşçünün ruhu qarşısında öz mənəvi borclarını yerinə yetirdilər.

Bu gün Akif Abiyev cismən aramızda olmasa da, mənən bizimlədir. İstər Cəlilabad rayon rəhbərliyi, istərsə də yerli ərzaq icra nümayəndəliyi və bələdiyyə Qarabağ müharibəsində həlak olan Göytəpə şəhidlərinin, o cümlədən Akif Abiyevin xatirəsini əziz tutur. Hazırda doğulub boya-başa çatdığı küçə birinci dərəcəli Qarabağ əlili, erməniləri vahiməyə salan qərargah rəisi, polis mayoru Akif Abiyevin adını daşıyır.

Göytəpə ziyalıları, ağsaqqallar, oxuduğu məktəbin müəllimləri bu yaxınlarda ölməz qəhrəmanın xatirəsini yad etmək üçün tədbirlər planı hazırlayıb. Təəssüf ki, cəbhə dostları və həmyerliləri onun doğum gününü və yubileyini bu il də Akifsiz qeyd edəcəklər...

Süleyman ƏLİSA.